

INTERVJU S PREDSEDNIKOM OBČINSKE KONFERENCE ZVEZE MLADINE

ZVONETOM CVEKOM

ZVONE CVEK - MLAD POLITIČNI DELAVEC

Že v prejšnji številki Nsk smo poročali, da je ponovno zažvela občinska konferenca Zveze mladine in prav je, da smo poiskali nekaj zanimivih in svežih informacij kar pri predsedniku Zvonetu Cveku. Zvone je študent drugega letnika višje upravne šole, mlad politični delavec in – kar je najpomembnejše – trdno odločen, da bo nova organizacija v občini čimprej in čimbolje uresničila program, ki so si ga zadeli mladi na konferenci.

Takoj po novem letu je vodstvo OK ZMS Moste-Polje z velikim elanom pričelo stopati po prvih stopnicah mladinske aktivnosti v občini. Katere so prve naloge organizacije mladih?

Cvek: To so predvsem konstituiranje raznih komisij za posamezna delovna področja in vsekakor tudi ustanavljanje aktivov Zveze mladine, tako v delovnih organizacijah kakor v krajevnih skupnostih. Kot vem, do sedaj v krajevnih skupnostih sploh ni aktivov, v delovnih organizacijah pa jih je le sedem. Lahko rečem, da je prvi aktiv že ustanovljen, in sicer pri krajevni skupnosti Kodeljevo.

– S kakšno dejavnostjo pa se bodo ukvarjali ti aktiv in kako bo OK ZMS usposabljal te nove kadre v organizaciji?

Osnovna dejavnost aktivov je, po mojem mišljenju, vključje

vanje v dogajanje v krajevni skupnosti ali v delovni organizaciji. Mislim predvsem na družbenopolitično dejavnost in organiziranost, v kateri bodo mladi lahko koristno izrabljali svoj prosti čas. No, vodstva teh aktivov bomo usposabljali na različne načine; predvsem naj tu omenim seminarje, predavanja in politično šolo.

Mladi komunisti v občini niso povezani med seboj. Kakšni bodo prvi koraki, da se to stanje izboljša in pripravi te mlade ljudi k aktivnemu delu?

Kot na vseh drugih področjih organiziranosti v naši občini, je opaziti tudi v vrstah ZK, predvsem med mladimi, slabo organiziranost. Po dogovoru z OK ZK bomo v najkrajšem času ustanovili aktiv mladih komunistov. Naloga tega aktiv bi bila predvsem nove mlade komuniste idejno, politično usposabljati in pripraviti k aktivnemu delu v sredinah, kjer živijo.

Že na konferenci smo videli, kako širok program si je zadalo novo izvoljeno vodstvo OK ZM. Seveda pa so za to potrebna tudi večja finančna sredstva. Ali ima OK ZM že dovolj denarja, oziroma kdo ji ga bo dal?

Ugotovitev, da je program

zelo širok in obširen ter da zahteva več sredstev, kot jih je dobivala TK, je neizpodbitna. Sredstva nam zagotavlja občinska skupščina, vendar pa si o njih višini še nismo enotni. Mnenje predsedstva je, da bi za nemoteno delo in uresničitev programa potrebovali najmanj 200.000 dinarjev. Seveda pa iz teh sredstev ne bomo mogli vla-

Zvone Cvek: „V najkrajšem času bomo ustanovili aktiv mladih komunistov.“

gati v investicije, ki jih zahtevajo že obstoječi klubi in želje mladih na terenu.

Vsa mladina v občini si vsekakor želi, da bi se želje našega predsednika uresničile in da bi imeli resnično delovno mladinsko organizacijo.

Pogovor z Zvonetom Cvekom je pripravil

ALEŠ KARDELJ

OBNDARITEV ZA VSE OTROKE

Občinska Zveza prijateljev mladine se je potrudila, da bi dedek Mraz razveselil pionirje vseh naših osnovnih šol.

Za podružnične šole je organizirala ogled lutkovne predstave v gledališču marionet. Tri avtobuse pionirjev je po predstavi pozdravil „pravi“ dedek Mraz in jim zaželel veliko uspehov pri učenju v novem letu. Otrokom šol Lipoglav, Javor, Janče, Besnica, Prežganje, Senožeti, Križevska vas bo to enkratno doživetje ostalo še dolgo v spominu.

Osnovno šolo Dolško je obiskala dramska skupina VI. gimnazije iz Most in pod vodstvom prof. Potočkarjeve uprizorila igrice sedem skratov in dedek Mraz. Po igrici so skratke obdarovali še predšolske otroke. Milijon starih dinarjev – novolet-

no darilo občinske skupščine za obdaritev otrok socialno šibkih družin – je ObZPM koristno obrnila: 28. decembra je s paketi obložen fičko krožil po občini in v 15 šolah pustil perila za 278 otrok.

Vsa vodstva šol pa so preskrbela za boljše malico in veselo tajanje svojih učencev.

Učenci centralnih šol so si ogledali tudi noveletno veselje v dvorani TIVOLI in na gospodarskem razstavišču.

Tudi patronati šol so obdarovali svoje varovance in tako potrdili, da vedno mislijo nanje.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali, da smo najmlajše razveselili, se v njihovem imenu najtopleje zahvaljuje ObZPM Ljubljana Moste-Polje.

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

Šmartno ob Savi

Na območju krajevnih skupnosti Šmartno ob Savi je delo zažvelo. Prav sedaj so v teku predavanja o civilni zaščiti.

Občani pridno urejajo prostore v novem domu občanov. Tako bo rešen problem našega kraja, zaživele pa bodo lahko vse organizacije in dejavnosti, za katere je v Šmartnem dosti dobre volje in zanimanja. Največ volje do dela kaže mladina, ki bi lahko takoj prevzela organizacijo raznih srečanj, pa tudi predavanj itn. Seveda pri tem ne bo ostala osamljenam predvsem če bo naša sodelovanje s kulturnimi, športnimi in drugimi delavci.

CIRIL ZUPANČIČ

Besnica

V ponedeljek, 13. decembra 1971 je bila redna seja sveta KS Besnica. Udeležba je bila zelo dobra. Seja je potekala v delovnem ozračju in so vsi udeleženci v razpravi aktivno sodelovali. Seja je trajala štiri ure, dnevni red pa je obsegal pet točk.

Najprej je bilo na vrsti poročilo o referendumu. Na območju KS Besnica je referendum uspel. Sredstva, ki jih bodo zbrali s samoprispevom, bodo uporabili za asfaltiranje ceste po besniški dolini. Volišče Besnica, Prežganje in Javor pa so dobila po 1000 din nagraje zaradi uspešnega izida referenduma in hitrega zaključka volitev.

Člani sveta so nato razpravljali o pripravah za izvedbo del pri asfaltiranju ceste v Besnici. Izvolili so šestčlanski iniciativni odbor, ki bo skrbel za zbiranje sredstev, sklepanje pogodb in vodenje del pri asfaltiranju. Delo tega odbora in sploh vsa dela pa bodo potekala pod nadzorstvom sveta KS. Člani iniciativnega odbora so zadovoljni tudi za to, da se bodo po vseh formalnih odobri za pobiranje prostovoljnih prispevkov.

V tretji točki dnevnega reda so obravnavali pravilnik o prispevkih za pokopališča. V prihodnje bo za estetskost in urejenost pokopališč skrbela krajevna skupnost. Zato bo potrebno, da bo za vsako pokopališče skrbel grobar, ki ga bo plačevala KS iz sredstev, ki jih bodo morali občani plačevati za najemino grobov in storitve na pokopališču. Izkop in zasip navadnega groba bo stal 100 dinarjev, izkop in zasip otroškega groba pa 80 dinarjev. Celotno oskrbovanje groba (čiščenje, posipavanje, sajenje in zalivanje rož itd.) pa bo stalo 400 dinarjev. Seveda vse to ni obvezno, storitve bodo občani naročali prostovoljno. Obvezna pa bo najemina, ki bo v enem letu za otroški grob znašala 10

din, za enojni grob 30 din in za dvojni grob 60 din. Člani sveta so tudi določili tovariše, ki bodo skrbeli za izvajanje določil tega pravilnika.

Nato so reševali prošnje. Sledila je točka razno, v kateri so najprej razpravljali o spremembah v socialnem zavarovanju kmetov. Naša občina bo namreč v prihodnje plačevala zavarovanje za socialno zavarovanje neki znesek, kmetje pa bodo plačevali le 50 % sedanjih prispevkov, in to KS. Tako zbrana sredstva bodo ostala na razpolago krajevni skupnosti. Sklenili so tudi, da bo KS izdala lastnikom hiš ob cesti odločbe, da morajo do prihodnje zime na strehe pritrčiti snegobrane. Sneg s streh zdrsi na cesto in tako je promet oviran.

Sedaj smo že sredi zime in v KS Besnica se je spet pojavil problem pluzenja cest. Cesto Ljubljana-Litija pluzita na območju naše krajevnih skupnosti kar dve cesti podjetji: ljubljansko in litijsko. Ljubljansko podjetje cesto vedno dobro in pravočasno spluži, podjetje iz Litije pa pluzi slabo in neprežno. Tako je že sicer slaba cesta včasih skoraj neprevozna.

KS Besnica si že več let prizadeva, da bi to cesto do občinske meje pluzilo ljubljansko podjetje, vendar so bili vsi dosednji poskusi zaman. Upamo, da bo ta problem kmalu rešen, saj se današnji promet lahko odvija le po urejenih in dobro spluzenih cestah.

R. J.

tev je bila v avli osnovne šole v Polju. Učenci so pripravili kratak, a zelo lep program, ki ga je z njimi naštudirala učiteljica Marta Gogala. Njej, njenim učencem in organizatorju pomočniku ravnatelju tov. Lapajnetu se vse organizacije zahvaljujejo za sodelovanje z njimi. Na proslavo so bili povabljeni vsi člani VVI in svojci umrlih tovarišev. Po svečanem programu je bil prisrčen tovariški večer.

Kljub slabemu vremenu, megli in dežju se je proslava udeležilo skoraj 200 članov – velika večina, razen nekaterih bolnih, katere so pozneje obiskali na domovih njihovi tovariši.

Sredstva za proslavo so zbrale omenjene organizacije same, za kar gre zahvala predvsem njihovi aktivnosti. Takih in podobnih prireditev si želijo tudi v bodoče, ker prav takšna zborovanja zbližujejo člane, krepijo enotnost organizacij in dela in ostajajo kot lepi spomini na prijetna srečanja.

Hrušica

Pionirji in cicibančki so lepo sprejeli dedka Mraza. Obdaril je 145 otrok. Lepa hvala podjetjem, ki so prispevali darila: Totri, Rastu, Slovenija avtu. Pomoč so nudile še SZDL Bizovik, tov. Mici Mojskerc, tov. Mara Skubic in DPM Hrušica, ObZPM pa je poklonila trinajstim pionirjem spodnje perilo. Vsi obljublajo, da se bodo postavili z lepimi izkazi!

Kulturno društvo pripravlja v povezavi s šolo nagradni KVIZ za staro in mlado. Prireditve bo v februarju. Lepe nagrade so prispevale bližnje tovarne.

Ob novem letu se je sestala komisija za socialno delo pri KS Hrušica-Fužine. Enkratno denarno pomoč so poklonili štirinajstim članom.

Tovarišici Angelci Klemenčič pa so izročili darilo. Vrsto let je nudila pomoč terenskim organizacijam. Vsi člani KS ji želijo, da bi čimprej okrevala!

Malo šolo bo obiskovalo 25 cicibančkov. Želimo jim prijetno počutje v novem okolju!

V prvem polletju je izdelalo na osnovni šoli Hrušica 98,17 % učencev. Starši se lepo zahvaljujejo tovarišicam učiteljicam za trud ob lepem uspehu svojih otrok!

Popravek

Na zadnji strani prejšnje številke Nsk je bilo objavljeno poročilo o ustanovitvi nove občinske organizacije Zveze mladine v naši občini in v njem sem podpisani dodal tudi nekaj svojih zapazanj, ki so se mi zdeli povsem upravičena. Priznati moram svojo krivdo, ko sem zapisal, da na konferenci ni bilo predstavnika kluba Kajuh. Vodstvo tega kluba osebno poznam, pravtako dejavnost kluba, za katerega lahko rečemo, da je najaktivnejše pri delu z mladino. In ker so v tem klubu pač najaktivnejši, je tako tudi njegovo vodstvo, saj se z več sestankov spominjam zelo dobrih njihovih diskusij. Zato sem na konferenci pogošal predvsem take diskusije, ki jih povedo lahko neposredni sodelavci mladih. In v Kajuhu jih je veliko. Opravičujem se za to, ker tovariša, ki je prisostvoval konferenci iz tega kluba, nisem poznal in bil prepričan, da bi tudi diskutiral.

Iz zapisnika je razvidno, da je konferenci prisostvoval član kluba Kajuh tov. Jakoš.

Ali je bil postopek za evidentiranje in kandidiranje kandidatov za člane konference dober ali ne, tega ne vem, ker se nisem spuščal v to delo. Res pa je, da smo sedeli v pol prazni dvorani, v kateri pa je bilo tudi veliko gostov.

ALEŠ KARDELJ

PRVO SREČANJE S PARTIZANI

Prvega in drugega novembra lani je preteklo trideset let, odkar sem se prvič srečal s partizani. Tedaj mi je bilo nekaj nad 15 let, pa se tega dogodka tako živo spominjam. Posebno še, ker se je iz prijetnega spremenil v tragičnega. Prvega novembra l. 1941 je gorjanske hribe in doline prekrila debela in mokra snežna odeja. Na ta dan se svojci ponavadi zbirajo na grobovih svojcev, poklanjajo cvetje, prizigajo svečke in se pomudijo v bližini svojih pokojnih. Ta dan pa ni bilo tako. Pusto in moko vreme s snežno brozgo je ljudi zadržalo doma. Takrat so domačini iz vasi Podgrad in Pristava najmanj pričakovali tako množičnega obiska, kakor so ga bili pričakali.

Iz gorjanskih hribov so se v dolino spustili prvi partizani. Skupina je štela kakih 35 do 40 ljudi, dokaj dobro oboroženih, v uniformah bivše jugoslovanske vojske, nekaj v civilu, nekateri pa so nosili celo čelade, kar pozneje v partizanski praksi ni bila navada. Takrat se je med vaščani že šušljalo o narodnoosvobodilnem gibanju, toda partizanov k nam še ni bilo. No, zdaj je bila prilika, da smo jih videli. Partizani so se ustavili sredi vasi in poiskali zavetja v stari opuščeni hiši. Zakurili so v krušni peč, po sobah nastlali slame in si tako pripravili ležišča ter sušili premočeno obleko.

Nekaj jih je odšlo po hišah naročat večerjo. Tudi k nam so prišli. Materi so naročili, naj jim pripravi večerjo za sedem ljudi. Vaščani smo pasli radovednost in tu pa tam s kakim partizanom tudi spregovorili; tej naši prvi radovednosti pa partizani niso kaj dosti odgovarjali, kajti bili so mokri, premraženi in utrujeni, dejali so nam, naj se zvečer zberemo v sosedovi hiši pa bomo povedeli vse, ker bo govoril njihov komisar.

Nestrpno smo čakali večera, da slišimo prve novice. Ko smo se v hiši zbrali, nam je komisar čete povedal, da predstavlja Belokranjsko četo, da je on komisar čete, Belokranjec in da se piše Mihelečič. Potem nam je na široko govoril o ciljih narodno-

osvobodilne vojske, o žrtvah, ki bodo potrebne, pa tudi o tem, kam so trenutno namenjeni. Dejal je, da morajo sedaj v prvo akcijo za reševanje Slovencev, ki jih Nemci preseljujejo s Stajerskega. Pozval nas je, naj začnemo z zbiranjem pomoči: orožja, municije, hrane, obutve itn., da pa bo prišel čas, ko se bomo tudi mi priključili enotam. Tedaj ni hotel, da bi se jim kdo priključil, ker da jih čaka akcija, nimajo pa dovolj orožja.

Se in še bi kramljali pozno v noč, toda opazili je bilo, da so partizani, pa tudi Mihelečič, potrební počitka. Ponoči nisem spal. Skoraj celo noč sem premišljal o vsem, o čemer je govoril Mihelečič.

Noč smo mirno prespali. Zjutraj so partizani po posameznih hišah spet zajtrkovali, nato pa so se zbrali v vasi k zboru, razvili slovensko zastavo, nakar so okoli 9. ure dopoldne odšli iz vasi z razvito zastavo na čelu. Želeli smo jim srečno pot in obilo uspeha pri akciji, v katero so bili namenjeni.

Proti večeru, ko o usodi čete še nismo ničesar vedeli, so v vas prihrumeli italijanski vojaki. Pred našo hišo sva se s sedaj že pokojnim Francem Jeničem kepala, pri čemer sva bila tako zaverovana v obmetavanje z snegom, da niti nisva opazila, kdaj so naju obkolili Italijani z nasajenimi bajonetmi. V italijanski sku-

šali zvedeti, kje so partizani, oziroma kot so jih takrat imenovali: četniki, Srbi in ne vem kdo še. Odgovorila sva le to, da ne razumeva italijanske, nakar so naju pustili in se razklesli po vasi. Tam pa niso bili dolgo. Mobilizirali so vaščana, da jim je kazal pot proti Radohi, nakar so v dveh kolonah odšli iz vasi čez gozd Padež in Radoho proti Uršnim selam in Rožnemu dolu.

Pozno zvečer smo zaslišali regljanje strojin in pokanje pušk, toda nismo še vedeli, da so Italijani zasledili Belokranjsko četo na Lazah pri Rožnem dolu. Kako in zakaj, saj je vendar odšla proti Krki in od tam proti Stajerski? Tedaj pač nismo vedeli, da na Krki pri Novem mestu ni dobila zveze in da se je obrnila nazaj proti Semiču in prenočila na Lazah. Italijani so se zjutraj vračali in se hvalili, da so vse partizane pobili in polovili. Prebivalce naše vasi so napodili na sredo vasi in jih zastražili z mitraljezi. Njihov komandant pa je imel govor, pri čemer nam je zabijeval, da moramo v bodoče takoj javiti prihod kakršnekoli oborožene skupine, ki ne pripada njim. Sporočili so nam tudi, da so za zdaj pobili vse, da pa bodo prišli morda še drugi, tedaj pa naj bi bila naša dolžnost, kot je že prej dejal. Seveda smo si mislili svoje! Le kdo bi želel domačim smrt, pa naj se Italijani še tako ustijo! Nikoli ne bodo dočakali izdajstva.

Novica, da so na Lazah padli skoraj vsi fantje, s katerimi smo bili prejšnjo noč skupaj, nas je močno potrla. Tedaj smo se spomnili besed komisarja Mihelečiča, ki je dejal, da bo boj oster in da bo pred zmago še veliko žrtev. In res jih je bilo, a res je tudi to, da je le prišla težko pričakovana svoboda, za katero so morali dati življenje komisar Mihelečič in njegovi vrli fantje.

ALOJZ KASTELIC

ZIMSKA RAZGLEDNICA

Štekarjev bajer ob Ljubljani (Zg. Kašelj) je kot nalašč pripraven za novepečene hokejiste, ki se tukaj ure in ure dolgo poganjajo za črno ploščico. Takole so začeli vsi znani hokejisti.